

man vilde forhindre, at disse Brugere tog en Indtægt, som de ikke var berettigede til. Men det er det, man nu tillader. Lige efter at et saadant Brug er blevet etableret, tillader man, at det bliver afhændet til en anden med en større eller mindre Avance. Jeg kan ikke se, at Loven tillader dette, og jeg kan derfor i nogen Maade dele det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Syn i denne Sag.

De Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister rettede til mig, giver mig ikke Anledning til noget Gensvar. Derimod vil jeg gerne fremføre en almindelig Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, som jo har gjort sig til Talsmand for, at man ikke ude i Landet maatte udtale Tvivl om, at de Foranstaltninger, som man her var gaaet til fra Lovgivningsmagtens Side ved Oprettelsen af Husmandsbrug, førte til noget godt. Jeg for mit Vedkommende har mange Gange udtalt min absolutte Tvivl om, hvorvidt denne Lovgivning virkelig bibragte mine Medmennesker et Gode. Jeg vil derfor sige, at de Husmandsbrug, som blev oprettet efter Loven af 4. Oktober 1919, i 1920, 1921 og delvis i 1922, efter min Opiattelse ikke bragte noget Gode for de Mennesker, der gik ind i disse Brug, ganske simpelt, fordi de ikke blev tilstrækkelig økonomisk underbygget og derfor bragte disse Mennesker i alt for stor en Gæld, en Gæld, de aldrig, saa længe de lever, vil komme ud af, dersom de ikke kan komme ud af den paa anden Maade end ved at drage Indtægt af deres Brug. Forholdet stiller sig selv sagt noget anderledes nu, hvor man er kommet betydeligt ned med Byggepriserne; men det virkelige Forhold er dog dette, at Eksistensmuligheden for disse Brug er ikke til Stede, naar ikke vedkommende Brugere er i Besiddelse af en ganske overordentlig Dygtighed, Sparsommelighed og Nøjsomhed. Kun dersom disse Egenskaber er til Stede, er Betingelsen til Stede for, at disse Brug kan komme til at gaa rundt og kan skabe en lykkelig Tilværelse for deres Besiddere. Derfor maa man efter min Mening have Lov at gøre opmærksom paa, naar man ude i Landet taler om denne Lovgivning, at disse bestemte Krav maa Lovgivningsmagten stille til de Mennesker, der vil benytte denne Lov, og man maa advare unge Mennesker, som ikke er i Besiddelse af disse Egenskaber, imod at gaa ind til disse Kaar. Naar de er advaret imod det, og de gør det alligevel, ja, saa har man efter min Mening gjort det rette; og hvis det

ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard ikke hidtil i sine Taler ude i Landet har føjet en saadan Advarsel til sin Omtale af denne Lov, saa vil jeg henstille til ham, at han fremtidig gør det.

A den Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Hvis man skal indhente en urigtig Paastand, skal man gøre det hurtigt, derfor skynder jeg mig i en kort Bemærkning at give en Fremstilling af det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Olufson gav en Fremstilling af angaaende Oprettelsen af et Husmandsbrug i Gjellerup Sogn i Ringkøbing Amt. Det er mig ganske vist uforstaaeligt, hvorfor man drager dette Forhold frem. Men Forholdet er det, at i 1918 i Marts eller April blev to smaa Ejendomme lagt sammen derovre; de bestod hver af 22 Tdr. Land, og enten Sammenlægningen var lovlig eller ulovlig, er det noget, som hverken jeg eller den højtærede nuværende Landbrugsminister bærer Skylden for. Nogen Tid efter blev der af disse 44 Tdr. Land solgt 2½ Td. Land med paastaaende Bygninger til en Arbejdsmand. Han kunde imidlertid ikke faa Adkomstdokumenterne i Orden, og det har trukket ud indtil i Fjor. Saa købte han yderligere 3 Tdr., saaledes at han fik 5½ Tdr. Land, og han ønskede nu paa disse 5½ Tdr. Land Jord at faa oprettet et Statshusmandsbrug. Vedkommende er en ualmindelig dygtig og stræbsom Mand. Han har som Arbejdsmand opdraget en stor Børneflokk og har endvidere samlet sig en Kapital paa 1400 Kr. Jeg synes, det er meget godt gjort af ham. Han er fuldstændig kvalificeret til at komme i Besiddelse af et saadant Statshusmandsbrug, og da han saa kommer med Ansøgning om at faa det anerkendt som Statshusmandsbrug og opnaa Statslaan, giver jeg det min anbefaling. Det vedstaar jeg den Dag i Dag og finder fuldkommen berettiget. Man kan indvende, at Bruget er for lille, men han ønskede ikke mere Jord, og saa bliver det Amtskommissionens Sag i Ringkøbing Amt at skønne, om det er forsvarligt at give Statslaan. Om et saadant er givet, kender jeg ikke noget til; men jeg har anbefalet det, og jeg synes fremdeles, at den Mand er værdig dertil.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Olufson rettede et i Form og